



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1655

§. 138. Tu videris. v. 4.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45515

audientes iustum Christi sanguinem traditum vobis malitiose, cur non dimittitis Iesum iustum, innocentem, sanctum & prophetam de vobis bene meritum? & hunc sponte confessum proditorem capitis & loco innocentis Pilato traditis, si estis iustitiæ amantes & patroni? sed male conscij pessime consolamini, pusillanimum. Et dicitis quid ad nos? Hæcine doctrinæ Moysis & legis vestræ, ut innocentem perdatis? Væ vobis scribis & pharisæis! In caput vestrum hæc iniustitia redundabit, qui confitentem culpam suam proditorem audire noluitis, nec innocentem damnatum absoluerit aut dimittere: Nam patet quid in Christo perdendo causæ habuistis.

Non sicego, non sic, Domine Deus meus, dicam unquam *quid ad me?* si audiero confitentem culpam, audiam libens semper, & secundum æquitatem iudicem, malos incorrigibiles puniam, innocentes & iustos defendam & promouere studeam propter te & ipsam iustitiam. Hoc Christianum est, aliter agere peruersum est, Iudaicum est.

15. 138. Tu videris. v. 4.

Quasi dicerent, si male egisti, tu videris quomodo defendas apud Deum & homines, nos tecum agere non habemus, si tradidisti magistrum & Dominum tuum, solum est tibi stipendium & pretium habes in manu tua, nos à te emimus traditionem tuam; malo tuo usi sumus ad bonum nostrum; permisimus boni politici mala, ut euenirent bona. Quæsiuimus enim capere Christum magistrum tuum, ut inimicum nobis, & Reipublicæ, Legi nostræ contradicentem: si igitur aut bene aut male fecisti, *tu quid ad nos? tu videris.* O Hypocritæ! quid dicitis: Tu videris? cur & vos non videtis idem quod Christi innocentis proditionem ex inuidia & odio in ipsum, e merito: an non estis prima causa culpæ & proditionis Iudæ? non enim esset proditor nisi esset cui proditio placeret. an non in eodem sunt prædicamento peccatorum & fur & detentor, proditor & receptator? cur non videtis in conscientijs vestris iniustitiam & proditionem vestram illam magnam, qua ex rancore, inuidia & odio non solum emistis à discipulo traditionem eius, sed & captiuastis, & condemnastis innocentem, dicitis, alteri *Tu videris* quid feceris, etiam vos videte & considerate quid feceritis? ista non est excusatio, sed obstinatio. O Principes, modo despicitis audire testimonium omnium maiorem, nec eius testimonium examinare vultis, ne scrupulus vobis iniiciatur ad dimittendum innocentem Christum, sed ex illo scrupulo, quem modo declinatis, fiet lapis magnus instar montis suo tempore.

IL 3

O Iesu,

O Iesu, Iesu! quantum malum est videntem videre nolle! certe magnum malum oportet esse peccatum, à quo contemplando sic & conscientia abhorret & nata. Videam ego obsecro mi Deus semper quæ recta sunt ut ea faciam, considerem libenter miseriam meam & peccata mea, instantia & futura, præmia & labores, actiones & finem contemptor operationum mearum & non auertam faciem meam ab illis malo affectu, sed & nisi sint pure ad tui solius gloriam & proximi ædificationem & salutem ea castigem ipse donec emendentur, ne ea propter confundar postea, uti hic Iudas irridetur ab illis ipsis, in quorum gratiam tam enorme scelus perpetravit. quid iam quæso lucrificet?

§. 139. *Et proiecit argenteis in templo. v. 5.*

Cum videret Iudas quod principes Iudæorum & seniores neque se pœnitentem audire, neque confessionem suam de Christi iustitia acceptare vellent, per verba: *peccavi tradens sanguinem iustum*, sed laborarent continuo, ut morti traderetur Christus, se quoque illudi à Sacerdotibus loco præmij & maioris remunerationis, vel solatij indignabundus præ confusione proiecit in templo triginta argenteos, quos à summis Sacerdotibus pro Christi traditione acceperat, & hoc ex odio iniquissimi pretij. Ita enim quæ initio perperam amantur, postea cane peius & angue odiuntur & pecunia tam auidè quæsitæ à proditore ita demum fit ei carnificina. Videant qui aliena vel auare detinent, vel non restitunt, ne etiam ipsis olim in agone fiat carnificina mentitus est sapiens Prouerb. 20. cum dixit: *suavis est homini panis mendacij & postea implebitur os eius calculo.*

Domine si quando mecum non agitur pro ut voluero, & confundar ob peccata mea, non desperem, aut indignabundus mihi, aut aliis nocere velim, sed quidquid euenerit tibi solum acceptum feram, si malum, humiliter & sapienter suscipiam, si bonum, gratias tibi referam jugiter.

§. 140. *Recessit. v. 5.*

A Principibus Sacerdotum, tristis, ob repulsans, iratus sibi ipsi, iratus hominibus victus à diabolo instar Cain fugitiuus quærit extra ciuitatem in locis abditis inter dumeta & arbores solatium, ad quod ipsum adegit carnifex conscientia ex una parte, ex altera dæmon sua suasionem, solet enim primo cum perpetrandum est peccatum, id extenuare, post ubi patratum est exaggerare, ut spem veniæ adimat, & secum in barathrum abdu-

cat